

20190203-Taygeta-Pleiadisch-bericht-stellar-navigatie-tijd-reis-stellar-kaarten-en-meer

Pleiadische Boodschap: Stellaire Navigatie (Tijdreizen, Stellaire Kaarten en MEER)

Voorwoord.

Er is geen materie, er is alleen geest. Harde materie is slechts een illusie, gecreëerd door de manifestatie van een intentie van een creatief bewustzijn. Elk primordiaal subatomair deeltje dat op zijn beurt progressief complexere structuren zal vormen, is slechts een knooppunt van een staande golf die voortkomt uit de harmonische van een Frequentie. Deze harmonische wordt opgewekt door het aandachts- of concentratiepunt van het bewustzijn. Van het meest minuscule en eenvoudige, tot het grootste en meest complexe, alles is het product van een groot bewustzijn dat, gefragmenteerd op een holografische manier, erin slaagt overal een punt van aandacht in te hebben.

Er is geen tijd, alles is en alles gebeurt tegelijkertijd. Het is slechts de voortgang van de aandacht van een bewustzijn dat het statische bezielt, waardoor een illusie van verstreken tijd ontstaat.

Op dezelfde manier is niet alleen tijd een illusie, afstand en afscheiding zijn ook illusies. Er is geen hier en er is geen daar. Het is alleen het idee van het hebben van een afzonderlijk punt van aandacht dat aanleiding geeft tot de illusie van afscheiding, dus de illusie van het hebben van een afstand.

Materie bestaat niet als zodanig, het is slechts de perceptie van een bewustzijn dat haar creëert. Haar stevigheid is slechts een fata morgana en wordt slechts als zodanig waargenomen vanuit het ene gezichtspunt, het ene aandachtspunt, en niet vanuit een ander. Vanuit de ene mentale Frequentie is iets solide, maar vanuit een andere mentale Frequentie is het dat niet. Een mentale Frequentie is niets meer dan een existentieel vlak. Het is een idee en een idee is een Frequentie. Het hele Universum is een grote illusoire Matrix. Een groot idee dat zowel individueel als collectief is verbeeld door ontelbare miljarden holografische fragmenten van het geheel, van het grote eindbewustzijn, het grote totale bewustzijn, de zogenaamde Oorspronkelijke Bron. Het Universum is een idee, bedacht door de Oerbron.

Een object is een knooppunt of punt en elk punt of knooppunt in een Frequentie binnen een veld van potentiële energie wordt in stand gehouden door zijn eigen harmonische van een Frequentie en dat is niets meer dan de aandacht die op die plaats, of dat punt, wordt gehad, het scheppende bewustzijn dat ofwel individueel ofwel collectief is. Hoewel er op zichzelf nooit een zuiver individueel bewustzijn is, is het altijd het resultaat van de som van meer, van andere bewustzijnen.

Zelfs wat wij individueel bewustzijn noemen, ons concept van Ik, ons concept van Ego, wordt gevormd door verschillende fragmenten van bewustzijn-aandacht van onszelf en van de ideeën die andere bewustzijnsvormen over onszelf hebben.

Het is ook het resultaat van het bewustzijn dat zich op verschillende vlakken van ons bevindt, zowel op hogere vlakken waar we de schaduw zijn van iets anders, iets complexers geïnterpreteerd door een eenvoudiger existentieel vlak, als dat we het resultaat zijn van de samenvoeging van individuele bewustzijnsfragmenten van lagere vlakken, we zouden het zo kunnen interpreteren dat we de som zijn van de reeks kleine bewustzijnsfragmenten die voortkomen uit de perceptie van onze individuele cellen, aangezien zij ons beïnvloeden in onze manier van voelen en in onze manier van interpreteren van wat we de buitenwereld noemen. Dit gebeurt op zeer complexe manieren, maar het eenvoudigste voorbeeld zou zijn dat we ons goed voelen als ons lichaam in orde is, maar als we een stel cellen hebben die zich niet goed voelen, om welke reden dan ook, dan voelen wij ons ook niet goed. Ja cellen beïnvloeden onze perceptie van de buitenwereld, illusoir buiten.

Telkens als we een fantasie hebben, iets ingebeelds, is dat een projectie naar de toekomst, want het is dat ingebeelde idee dat ons leidt naar wat we hierna zullen doen. Zonder verbeelding zou er geen toekomst zijn. De verbeelding geeft toegang tot die meer geavanceerde existentiële vlakken waar datgene wat we ons voorstellen al bestaat, hoe complex en onmogelijk het op het eerste gezicht ook kan zijn.

Strikt genomen kun je niet in het nu leven, zoals veel spirituele meesters je vragen, want het nu dat door ons geweten wordt waargenomen is altijd het resultaat van iets dat al in het verleden ligt. Echt in het nu leven betekent denken in Alfa, wat de creatieve staat van bewustzijn is. Het hebben van een volledig voorstellend bewustzijn van een plan voor de toekomst is belangrijk, maar niet zozeer als het kunnen leven in een voorstellende creatieve staat, in Alfa, waardoor we erin slagen ons bewustzijn slechts enkele ogenblikken vooruit te laten werken op wat we als nu ervaren. We zouden leven in de Alpha bewustzijnsstaat ook kunnen omschrijven als intuïtief leven.

Sterren Navigatie

Eerste deel

Hoewel onze perceptie van de werkelijkheid als individuen met illusoire materiële lichamen ons in de vorm van empirische ervaring voorschrijft dat er een hier en daar is, zou dit alleen kunnen worden toegepast op de navigatie van een stellair schip in Sub-Luminaire vlucht, dit is onder de snelheid van het licht. Bij deze vorm van navigatie of reizen door een ruimte tussen twee plaatsen kun je gebruik maken van een traditionele sterrenkaart waar de sterrenbeelden op staan, daarin de sterren en planeten met de onderlinge afstanden traditioneel door jou gemeten als astronomische eenheden (AU) dat is de gemiddelde afstand tussen de Aarde en de Zon, en voor lange afstanden een lichtjaar of de afstand die het licht in een jaar aflegt.

Deze vormen van navigatie en afstandsberekening geven slechts een interpretatief begrip weer vanuit het standpunt van de 3e dimensie waar de Aarde zich op dit moment bevindt. Hoewel de AE, of Astronomische Eenheden, bruikbaar zijn voor korte afstanden, zal een lichtjaar niet bruikbaar zijn afhankelijk van een variabele

factor die de Tijd is. Bij lange interstellaire afstanden zijn AE's nutteloos omdat ze een zeer kleine afstandswaarde zijn.

Aangezien de snelheid van het licht een variabele factor is, zal het resultaat van een afstandsrekening alleen relatief zijn aan de plaats, de omstandigheden en het bewustzijn, individueel of collectief, dat de afstand meet. Zelfs bij volledig automatische berekeningen zijn de resultaten altijd variabel. De meting van grote afstanden per lichtjaar wordt alleen als referentie gebruikt, maar is verre van volmaakt.

Wij kunnen de snelheid van het licht slechts meten binnen de ons bekende plaats of parameters en in onze onmiddellijke omgeving, niet wetende welke werkelijke waarden zij zal hebben op andere plaatsen of in andere omstandigheden. Wij kunnen dus alleen maar schatten, of bij benadering berekenen, hoe het licht zich zal gedragen binnen het kader van onze vroegere ervaring wanneer het deze plaatsen passeert. Dit leidt tot de noodzaak om een kaart of benaderingsplan te maken van de lichtsnelheidswaarden afhankelijk van elke plaats, in het algemeen per kwadrant of een reeks van frequente constellaties, maar het zal altijd een benadering zijn, hoe nauwkeurig de meetinstrumenten ook mogen zijn.

Aangezien de totale lichtsnelheid variabel is, is zij niet betrouwbaar om grote afstanden te beschrijven en zoals ik al eerder zei wordt zij hier alleen gebruikt als referentie voor uw begrip. Ik zal de termen Sub-Luminar (snelheid lager dan die van het licht) en Supra-Luminar (hoger dan de snelheid van het licht) gebruiken. Als synoniem voor de Supra-Luminar vlucht, zal ik later ook de term Warp gebruiken, waarbij 1 (één) "Warp" gelijk zou staan aan 1 (één) lichtfactor. Ik gebruik ze alleen als vermenselijkte namen voor uw beter begrip, omdat u al meer vertrouwd bent met die terminologie dankzij uw Science Fiction films, en niet als terminologie die gebruikelijk is voor mijn ras.

De sterrenschepen van het Taygeta ras, zoals die van elk ander gelijkaardig ras, meten geen afstanden met lichtsnelheid om de hierboven beschreven redenen. Wat wij gebruiken zijn Muon factoren, of de transmissie snelheid van een energie golf op Lepton Muon frequenties bekend op Aarde als Neutrino. Van het Griekse Leptos, "klein" of "dun".

Hoewel het begrip Muon nogal verandert tussen de menselijke en de Taygeteese wetenschap door een massa te bevatten in de eerste definitie en een etherisch potentieel in de tweede die ook zijn voorliefde erkent of waarneemt om een golf te zijn die net op het punt of de rand reist tussen wat we de materiële wereld en de etherische wereld zouden kunnen noemen. Vergelijkbaar met het foton, is de Muon zoals herkend in Taygeta zowel een golf als een deeltje tegelijk. Met andere woorden, de Muonen zijn semi-etherisch en beïnvloeden zowel de materiële als de etherische wereld.

De Muonen reizen naar factoren vergelijkbaar met duizenden lichtfactoren, en voor de Taygeteese wetenschap hebben zij meer gemeen met een deeltje van het type Tachyon dan met een Foton en de transmissie is bijna ogenblikkelijk. Het is deze kleine vertraging van het bijna dat voor ons nuttig is om snelheden en

afstanden te meten, omdat het ook nauwkeuriger is, maar nooit perfect, en zelfs als de snelheid varieert afhankelijk van de omstandigheden, is het voldoende nauwkeurig om te worden gebruikt in interstellaire navigatie. Het gebruik van Muon-Tachion factoren bij het meten van snelheden of afstanden bevrijdt ons ook van het gebruik van veel nullen of decimalen zoals we dat zouden moeten doen bij lichtfactoren.

Hier moet worden vermeld dat de gecodeerde transmissie van Muonen de vorm heeft van transmissie van gegevens en communicatie live of in real time tussen bevriende beschavingen die zelfs verscheidene constellaties van afstand van elkaar verwijderd zijn, waardoor interactie en conversatie in real time mogelijk wordt tussen twee mensen, op twee verre planeten, gescheiden door verscheidene honderden of duizenden lichtjaren, of communicatie tussen een sterrenschip en zijn basisplaneet zelfs op enorme afstanden met het schip in volle Supra-Luminar reizen. Dit komt omdat de Muonen niet "reizen" in de "meetbare" ruimte in de "materiële" wereld maar zij reizen door de etherische wereld waar afstanden als zodanig niet echt bestaan. Muonen coderen wordt gedaan door de TAU en Anti-TAU kwaliteiten van de transmissie af te wisselen. Dit zijn Muonen of Neutrino's van het TAU-type en hun tegenhangers van tegengestelde lading of met antimaterie kwaliteiten. Tau / anti-Tau codering.

Soorten sterrenschipmotoren.

Ik zal hier niet alle bestaande types van sterrenschipmotoren definiëren, ik zal alleen die definiëren die het meest door Taygeta worden gebruikt.

Voor Sub-Luminar vlucht worden gewoonlijk twee gebruikt:

- 1.- zwaartekracht manipulatie motoren en
- 2.- Reactiemotoren met plasmastraal.

Deze klasse van motoren zijn alleen nuttig voor korte afstanden of voor precisie manoeuvres binnen en buiten de atmosfeer van een planeet. Zij worden ook gebruikt voor het afleggen van interplanetaire afstanden en nooit voor het afleggen van de grote interstellaire afstanden.

Voor interstellaire vluchten gebruiken wij toroïdale totaal-onderdompelingsmotoren die een functie zijn van elektromagnetische plasmastraalmotoren. Plasmastraal in totale toroïdale onderdompelingsmodus.

Ik zal de werking in detail beschrijven in het tweede deel van dit geschrift.

Sterrenkaart per frequentie

Voor de Sub-Luminaire vlucht op korte interplanetaire afstanden is het niet meer nodig dan de kaart te kennen zoals men zou denken, met posities van lotsbestemmingen en planeten. Afstanden / coördinaten in een 3-dimensionaal plan, dat wil zeggen, weten hoe een driedimensionale kaart in X, Y en Z

coördinaten gelezen moet worden die regelmatig aan de bemanning wordt gepresenteerd in de vorm van een groot ultra gedetailleerd hologram, maar deze manier om een kaart uit te drukken zal niet nuttig zijn op het moment dat ons schip in de Supra-Luminar vliegmodus of Warp komt, omdat zoals u hieronder zult zien alle regels radicaal veranderen.

In de afwezigheid van materie als zodanig, het Universum alleen bestaand als resultaat van de manifestatie van een bewustzijn in de vorm van staande golven binnen een zee van potentiële energie die Ether wordt genoemd, is alles wat bestaat samengevat in een soep van frequenties binnen die potentiële energie .

Om een stellaire kaart te maken op een begrijpelijke en bruikbare manier voor de Supra-Luminar vliegmodus, moeten we de normale driedimensionale stellaire kaarten vergeten.

Naarmate we onze snelheid verhogen en dichterbij die van het licht komen, verliezen we geleidelijk aan nauwkeurigheid en precisie in onze driedimensionale stellaire kaarten. Bij het bereiken van de lichtsnelheid en daarboven verliezen de driedimensionale sterrenkaarten hun precisie en daarmee hun nut volledig, omdat het bij die snelheden onmogelijk is iets buiten het schip waar te nemen. Je kunt zijn positie binnen een kaart X, Y, Z niet waarnemen.

Dit als we die snelheden zouden kunnen bereiken terwijl we op hetzelfde existentiële vlak blijven van waaruit we begonnen zijn: het versnellen van een schip met massa zou een progressief grotere weerstand tegen vooruitgang veroorzaken. Toenemende snelheid creëert ook een weerstand die onmogelijk kan worden overwonnen door dezelfde kracht die door conventionele motoren wordt gegenereerd. Dit wordt verklaard in Einsteins Relativiteitstheorie en is gedeeltelijk juist.

Zoals ik al eerder zei, is het Universum zelf een Matrix van frequenties. Voor de Taygeteaanse wetenschap, zoals voor die van de meeste soortgelijke rassen, is dit niet alleen een bewezen feit, maar het is ook exploiteerbaar of manipuleerbaar, omdat de structuur ervan kunstmatig kan worden gewijzigd.

Om met snelheden hoger dan de lichtsnelheid te kunnen navigeren, moeten wij anders denken. We moeten niet langer denken in kaarten met afstanden en posities, noch in bewegingsvectoren. Wij moeten alleen denken in oertrillingsfrequenties. Een primordiale trillingsfrequentie is een frequentie die de oscillaties bepaalt van de subatomaire componenten waaruit de materie zelf is opgebouwd. Het is de snelheid of Frequentie tussen elke cyclus van depolarisatie tussen het etherische veld en de wereld of het materiële vlak in de volgorde 1,2,4,8,7,5 / 3,6,9 die reeds is beschreven in Mechanica van Manifestatie.

Om ons een idee te vormen van wat een sterrenkaart door middel van frequenties inhoudt, moeten we weten dat elke locatie of plaats, zoals bijvoorbeeld de Aarde, een specifieke en onvervangbare Frequentie heeft die haar definieert in de ruimtetijd die we de Oer- of Universele Matrix noemen. In het geval van de aarde komt die specifieke Frequentie sterk overeen met haar Schumann resonantie, die officieel

gebaseerd is op de Frequentie van 7,83 Hz en nauw verwant is aan deze resonantie.

Elke Planeet heeft zijn eigen oscillerende Frequentie, hoewel de term "Schumann Resonantie" alleen betrekking heeft op de Aarde, zouden we kunnen zeggen dat elke planeet en elke plaats in het universum zijn eigen "Schumann Resonantie" heeft, hoewel ik het alleen als verklaring noem.

Dat wil zeggen, elk punt in het heelal heeft een specifieke en unieke Frequentie voor die plaats. Om een sterrenkaart te maken op basis van frequenties, moeten wij de frequenties ordenen in hun numerieke voorstellingsvorm en ze registreren in onze database. Bijvoorbeeld, de Aarde zou 7.83 Hz zijn, Mars: 13.5 Hz, Venus: 221.23 Hz Jupiter: 183.58 Hz. (Alleen basisfrequenties) Elk punt in de ruimte zal ook zijn eigen specifieke en niet herhaalbare Frequentie hebben.

In Taygeta meten we de oscillaties van materie niet in Hertz (Hz) maar in "Cycli" of Dzi'izí eenheden, dan, als 1Hz gelijk is aan 1,894 Dzi'izí dan rekenen we 7,83 Hz van de Aarde om door $7,83 \times 1,894 = 14,83002Dz$ te vermenigvuldigen. De Aarde zal in de sterrenkaarten de basisfrequentie 14,83002Dz hebben, Mars 25,569Dz, Venus 419,00962Dz en Jupiter 347,70052Dz of Dzi'izí eenheden (Dz).

Een Dzi'izí vertegenwoordigt het geaccepteerde gemiddelde van de meest primordiale trillingsfrequentie van materie in de 5e Dichtheid. De basis is de trillingsfrequentie van het element Waterstof bij het absolute nulpunt in de interstellaire ruimte. 1 Dz komt overeen met één cyclus per tijdseenheid en als referentiebasis van die tijdseenheid wordt het perspectief genomen van de tijdelijke duur van de bemanning van het schip dat de meting verricht. (Eenheid SIT of duur van de tijdseenheid binnen het schip).

Dit betekent dat een DZ niet volledig accuraat kan zijn, maar het is voldoende om berekeningen mogelijk te maken om een sterrenschip effectief te leiden, zelfs met kleine variaties die een bemanning zo nodig tijdens of na elke reis op andere manieren zal moeten compenseren. We moeten niet vergeten dat tijd relatief is ten opzichte van elk bewustzijn en nooit een constante is.

Bij het absolute nulpunt is er geen moleculaire beweging, dus wordt de temperatuur gemeten als nul, of afwezigheid van moleculaire beweging. Bij deze temperatuur blijft de vibrerende Frequentie nog steeds bestaan op subatomair niveau.

De Frequentie of oscillatie Dz van een plaats is het resultaat van de som en interactie van alle andere frequenties die met die plaats in wisselwerking staan. Alles wat bestaat in het Universum is met elkaar verbonden door dezelfde soep van frequenties die oscilleren binnen één enkel medium dat de Ether is en de Ether is puur bewustzijn. Ether is de Oorspronkelijke Bron.

De massa en complexiteit van een specifiek object in het Universum is het resultaat van de opeenstapeling van aandacht die deze plaats ontvangt van de

Oorspronkelijke Bron of Ether. Hoe meer aandacht je ontvangt, hoe groter je massa die gelijk is aan de hogere energieconcentratie.

De reden waarom een bepaald object meer aandacht krijgt, hangt af van de interactie die het heeft met de andere objecten die het omringen, aangezien alles met elkaar verbonden is. Dit geldt voor alles, van grote sterobjecten zoals zonnen of planeten, tot kleine dingen zoals een muntstuk, een sleutel, een noot, en zelfs subatomaire deeltjes. Elk voorwerp in het bijzonder heeft een doel en maakt op zijn beurt deel uit van een groter voorwerp dat op zijn beurt weer deel uitmaakt van een nog groter voorwerp en zo verder tot het geheel, het Universum of de Oorspronkelijke Bron. Alles wat bestaat heeft een reden en niets is toeval of toevallig binnen de Universele Oermatrix.

In een sterrenkaart met frequenties in Dzi'izi-eenheden of in de afkorting daarvan, Dz, geldt dat hoe meer decimalen het getal heeft, hoe groter de precisie waarmee je een positie in het Heelal beschrijft.

Dus voor de Aarde zou het Frequentiegetal 14,83002Dz de planeet zelf als geheel zijn. Als we meer decimalen toevoegen: 14.830028452 hebben we meer detail om de Frequentie .000008452 Dz op te nemen die het Europese continent beschrijft. En dus de sterpositie: 14.83002,8452,700532,5100688,71200206, 898210030, 738007332101 Dz vertelt ons:

14.83002 (Land), 8452 (Europees Continent), 700532 (Frankrijk), 5100688 (Parijs), 71200206, (Eiffeltoren), 898210030 (Restaurant) 738007332101 (tabel 4).

En met meer decimalen kunnen we voorstellen welk bord op de tafel staat, en welke rijstkorrel binnen het bord of zelfs elke individuele molecule. Elk object met Massa binnen het Oermatrix Universum heeft zijn eigen specifieke en exacte Frequentie. Het geheim is te weten wat zijn specifieke Frequentie is en deze in een coherente database in te voeren en dit wordt bereikt met behulp van geavanceerde apparatuur en sensoren.

In het geval van de Aarde, Europa, Frankrijk, Parijs, als wij de Frequentie 14.83002,8452,700532,5100688 Dz hebben vastgelegd, is dat alles wat wij nodig hebben om ons schip naar die specifieke locatie te leiden. Er zij op gewezen dat de Dz-frequenties geen coördinaten zijn, aangezien zij ons alleen zouden dienen binnen een conventionele driedimensionale stellaire kaart voor het geleiden van schepen met Sub-Lumineuze snelheden of lager dan die van het licht.

Met een kaart van de Dz-gidsfrequentiefactor elimineren wij de noodzaak om te veel onnodige gegevens in onze navigatiecomputer in te voeren waardoor het onnodig wordt gegevens van grotere plaatsen in te voeren aangezien de exacte specifieke Frequentie van het gehele zonnestelsel toch te groot zou zijn. Ook bij het naderen van Parijs met als bestemming het restaurant van de Eiffeltoren is het niet nodig de precieze Dz-volgorde in te voeren die ik hierboven als voorbeeld heb gegeven, omdat het alleen nodig is met het schip in Parijs aan te komen, uit de Supra-Luminar modus te dalen en er dan naartoe te navigeren met behulp van conventionele X, Y, Z coördinaten of door eenvoudigweg rond te draaien en met

onze ogen op een natuurlijke manier naar de bestemming te zoeken. Op zich is het in het dagelijks gebruik gebruikelijk om de Supra-luminar mode in de nabijheid van de aarde te verlaten en dan te navigeren met normale coördinaten. Dit hangt ook af van de grootte en de massa van elk schip, waarbij de grote meer vrije ruimte nodig hebben om te manoeuvreren.

Samenvattend zal elke plaats in het Universum zijn eigen specifieke onherhaalbare Frequentie als adres of identiteit hebben en deze is het resultaat van de som en interactie met andere frequenties eromheen.

De som die overeenkomt met de specifieke Frequentie van elke plaats is het resultaat van de hoeveelheid aandacht die het ontvangt van een bewustzijn of een som van bewustzijns. Dit komt rechtstreeks van de Ether of de Oorspronkelijke Bron die het combineert met de som van fractale bewustzijns van dezelfde Oorspronkelijke Bron, dit is van individuen die een plaats bewonen die deze delen zijn van dezelfde Oorspronkelijke Bron.

Zoals het in elk potentieel energiemedium gebeurt om er vaste objecten in te hebben, is het nodig om staande golven te creëren waar genoemde vaste objecten worden gevormd in de knopen van genoemde staande golven. Om ze te creëren hebben we een harmonische Frequentie nodig, anders zou de mechanica van het creëren van een knooppunt of punt van manifestatie van materie onmogelijk zijn.

Die harmonische Frequentie zal altijd komen in de vorm van wiskundig perfecte geometrie, zoals reeds is beschreven in eerdere werken, dus de richting of locatie van een specifieke plaats in Dz eenheden zal altijd corresponderen met voorspelbare en geordende wiskundig-geometrische fractals die een Matrix genereren van geordende en bestudeerbare informatie die hetzelfde is als het energetische web dat de Universele Matrix maakt of manifesteert in zijn fysieke vorm.

In gedachten houdend dat alles met elkaar verbonden is en dat een Frequentie van een specifieke plaats als zijn richting in het Universum nauw verwant en onderling verbonden is met alle andere die ook afhankelijk zijn van de andere in de vorm van een mathematisch-geometrische opeenvolging, is de richting van een onbekende plaats met behulp van Dz-factoren gekoppeld aan een harmonische Frequentie nu voorspelbaar en precalculeerbaar. Dit maakt het mogelijk een schip te navigeren binnen de soep van bestaande frequenties die meestal onbekend zijn, alleen als men de interactie tussen de frequenties van een plaats kent. Dit is alleen het kennen van de harmonische van de Frequentie die een specifieke ruimte sector beheerst of domineert.

Een harmonische van een Frequentie in stellaire navigatie is een ordelijke opeenvolging van frequenties in mathematisch-geometrische vormen die de massa genereren waaruit de stellaire objecten binnen een sector in de ruimte zijn opgebouwd. Die harmonische Frequentie is hetzelfde als muziek. Ze moet perfect zijn, anders stort de stationaire golf die alle materie vormt in elkaar. Elke dissonantie in de muziek die het componeert zal het hele systeem en de dynamiek van zijn schepping teniet doen. In dit geval, wat er zou gebeuren als er een fout was in de harmonische van de Frequentie die in de boordcomputer is

geprogrammeerd, is dat het een navigatiefout zou veroorzaken, met als gevolg dat een schip uit de hyperruimte daalt op het moment dat het dicteert, of de dissonantie optreedt, en voordat het op de plaats van bestemming aankomt. Dit gebeurt gewoonlijk in de diepe ruimte en zou tot gevolg hebben dat de bemanning de navigatieparameters en -berekeningen zou moeten heroverwegen alvorens de reis voort te zetten, maar het zou niet tot iets catastrofaals leiden.

De te volgen volgorde in de vorm van een vliegroute voor een Supra-Luminar vluchtschip is een opeenvolging van nauw met elkaar verbonden frequenties die op een ordelijke manier worden geplaatst. (Muziek). Op hoorbare wijze is de harmonische van de Frequentie van een traject van een schip te horen als een opeenvolging van verschillende maar concordante en verwante tonen. Het klinkt als een specifieke melodie. Hoe complexer deze muzikale melodie is, hoe nauwkeuriger de door het schip te volgen manoeuvres zullen zijn, want hoe groter de complexiteit, hoe groter de details, wat hetzelfde is als hoe meer informatie het zal nemen in een koers-bestemming, punten onderweg, exacte punten zoals hierboven beschreven in de illustratie van het restaurant van de Eiffeltoren.

Bij een zeer uitgebreide Frequentieharmonie klinkt de auditieve interpretatie als een hele en zeer complexe symfonie, maar een reeks geluiden zoals een basisdeuntje zal vaak al voldoende zijn om een schip van koers te doen veranderen of het schip te doen begrijpen welke Frequentieharmonie het nodig heeft om de bestemming te bereiken. Eén enkele reeks of melodie is dus voldoende om over de nodige gegevens te beschikken om een schip weer naar huis te leiden. De tune en zijn gegevens als frequenties worden afgezet tegen de database of stellaire kaart van frequenties en de computer zal de koers en bestemming bepalen.

Denk aan het Universum, de ruimte en het Melkwegstelsel met alle zonnen, planeten en andere stellaire lichamen die het bevat, niet als in materiële objecten, maar als in eenheden van Frequentie geïnterpreteerd met numerieke waarden in Dz-eenheden. Elk stellair lichaam heeft zijn eigen Frequentie die niet alleen het resultaat is van zichzelf en van de bewustzijnen die het met hun aandacht genereren, maar die ook het resultaat is van de interactie die het heeft tussen alle andere stellaire lichamen wanneer alles met elkaar verbonden is. Hoe meer massa een voorwerp heeft, hoe meer aandacht van een bewustzijn het krijgt, dus hoe hoger zijn waarde in eenheden Dz.

Zie of stel je het universum voor als enkel samengesteld uit trillingsfrequenties, geïnterpreteerd met en als een numerieke reeks. Denk nu aan een vel papier gevuld met getallen, als voorbeeld. Dit vertegenwoordigt een Galactische sector. De getallen van nomenclatuur of lage waarde vertegenwoordigen kleine stellaire lichamen, nullen (0.0000) of getallen met zeer kleine decimalen als 0.0000000232 vertegenwoordigen plaatsen in de ruimte met weinig massa per kubieke eenheid, slechts sporen van elementen, hoofdzakelijk waterstof en helium of stofdeeltjes.

De grote getalseenheden staan voor asteroïden, planeten en zonnen. Zoals hierboven reeds vermeld, hoe hoger de numerieke waarde, hoe groter het object of hoe groter de massa.

Dus op het eerste gezicht kunnen we door alleen maar naar de getallen op ons vel papier te kijken zien en begrijpen waar de objecten met een grote massa zich bevinden. De getalswaarde van de lege ruimte maar dicht bij het voorwerp met een grote massa ondanks het feit dat daar vrijwel niets is zal ook een hogere waarde hebben dan het equivalent in de diepe ruimte, en zal geleidelijk getalsmatig dalen naarmate we ons verwijderen van het voorwerp met de grote massa. Dit kan gedeeltelijk worden geïnterpreteerd als het verschijnsel van de kromming van de ruimte in Einsteins Relativiteitstheorie, die, hoewel meestal onjuist, kleine geldige punten heeft, maar verkeerd geïnterpreteerd als deze is. De ruimte kromt niet zoals Einstein zegt, het is alleen het bewustzijn dat blijkbaar het weefsel of het ruimtelijke numerieke raster vervormt. Het is alleen de geest die kromt.

Tot dusver heb ik gesproken over een numerieke kaart die specifieke frequenties aan elke plaats toekent. Dit zou een ruimtelijke sector vertegenwoordigen, maar hij is niet dynamisch. Het heeft vaste en niet-geanimeerde waarden zoals een foto. Maar zo is het universum niet, het is dynamisch en altijd in beweging, waarbij het enige dat constant is, verandering is.

Stel je nu een stapel papieren voor, de een op de ander en elk gevuld met getallen die gelijk zijn aan specifieke getallen op de vellen papier die eraan voorafgaan, maar met een lichte stijging of daling in waarde die progressief is bij meer vellen papier. Elk vel zou een vast moment in de tijd voorstellen, en de op elkaar gestapelde vellen zouden een progressie in de tijd voorstellen, die de beweging is van de frequenties die voorwerpen voorstellen. Het blad onmiddellijk onder ons eerste blad is het vorige moment in de tijd en het volgende blad het volgende moment. Hoe verder een bepaald blad van ons eerste basisblad verwijderd is, hoe verder het in het verleden of in de toekomst ligt. Maar alle bladen liggen vast en ze zijn er gewoon, net als de hele stapel. Het is alleen het bewustzijn van een waarnemer die de aandacht heeft om de progressie van de numerieke waarde van een bepaald object te volgen, dat een progressie van vaste frequenties van dat object in kwestie zal animeren of er betekenis en interpretatie aan zal geven.

Wanneer we reizen in Supra-Luminar modus, moet de computer niet alleen het adres van de bestemming als frequentie krijgen, maar ook de gegevens van wanneer we op de bestemming moeten aankomen. In ons voorbeeld met de stapel papieren, is de bestemming: 14.83002Dz (Aarde) slechts één van de in te voeren parameters zijn (Gegevens: Bil'h in Taygetean), gelijk aan een positie binnen een raster van ons vel papier. Het volgende gegeven dat in onze computer moet worden ingevoerd is wanneer (Data: Na'al in Taygetean) dat het tijdstip in de tijd van de Aarde weergeeft waarop het schip zijn bestemming zal bereiken, hier weergegeven als in welk blad papier wij willen aankomen.

Zoals u kunt zien is de Interstellaire vlucht in Supra Luminar modus gelijk aan reizen in Tijd. Elk sterrenschip met Supra Luminar vermogen is per definitie een tijdmachine en het is net zo gemakkelijk voor het om zijn bestemming te bereiken op elke dag, heden, toekomst of verleden. Het betekent geen extra moeilijkheid voor het schip om zijn bestemming te bereiken in het verre verleden of de verre toekomst van een bestemming. Het is slechts een extra stukje richtingsgegevens

dat wordt geïnterpreteerd met Na'al en Bil'h factoren die Dzi'izí of Dz eenheden gebruiken.

Er is nog een derde factor die in de navigatiecomputer moet worden ingevoerd. De Ho'dee'zá Factor die in het Engels vertaald kan worden als Parallax, hoewel de betekenis wel een beetje verschilt. Deze factor geeft de navigatiecomputer de gegevens vanuit welke richting een schip de bestemming moet naderen wanneer het uit de Hyperspace of Supra-Luminar vlucht afdaalt.

Bil'h is gelijk aan de Waar, (Welke positie binnen het gemeenschappelijke numerieke raster van alle papierbladen.) Na'al is gelijk aan de Wanneer. (In welk bepaald blad van de hele stapel de positie van het doel is)

Waar en wanneer op de bestemming aan te komen.

Ho'dee'zá Uit welke richting zullen we aankomen.

Het feit dat interstellair vliegen met snelheden groter dan het licht gelijk staat aan reizen in de tijd betekent onmiddellijk dat een bemanning de mogelijkheid heeft om een tijdlijn te veranderen, terug te keren naar het verleden om dingen te voorkomen, of naar de toekomst te reizen om te zien wat er gebeurt. Hoewel er geen paradoxen zijn in de Tijd, een onderwerp waar ik later dieper op in zal gaan, betekent het toch een grote verantwoordelijkheid van moreel karakter en persoonlijke integriteit voor alle bemanningsleden en met alle kennis die dat met zich meebrengt op het gebied van non-interventie en de gevolgen van enige interventie ten opzichte van welk ras dan ook, of zelfs ten opzichte van henzelf. Dit moet niet lichtvaardig worden opgevat en is een van de redenen waarom geen enkel ras met enig niveau van spirituele en morele vooruitgang de mogelijkheid heeft, noch zou moeten hebben, om met Supra Luminar interstellaire snelheden te vliegen.

Je kunt niet navigeren met snelheden dicht bij die van het licht, laat staan met snelheden hoger dan het licht, denkend met concepten en 3-dimensionale kaarten, zoals ik al zei. Je moet alleen denken in termen van frequenties. En denken in termen van frequenties betekent hier weten dat ze worden gegenereerd en bestaan door de interactie van een scheppend bewustzijn. Dit betekent dat je niet kunt navigeren of toegang kunt krijgen met bijna en hogere lichtsnelheden zonder het terrein van de aard van bewustzijn en spiritualiteit te betreden en de werkelijkheid in de diepte te begrijpen.

Voor interstellaire vlucht met Supra-Luminar snelheden is het noodzakelijk, als een belangrijke en onvervangbare component, om een hoge graad van spirituele ontwikkeling te hebben. Zowel persoonlijk als van de kant van de bemanning, als van de hele beschaving die de technologie en voldoende inzicht heeft ontwikkeld om dit te bereiken.

Met een 3D gedachte, gebaseerd op materialisme zoals dat gebeurt met de Wetenschap van de Aarde, is het eenvoudigweg onmogelijk.

In het tweede deel van dit artikel zal ik beschrijven hoe een sterrenschip werkt, de anatomie ervan, de anatomie van de hyper-ruimte en hoe het mogelijk is om grote afstanden te overbruggen.

Swaru